

HASAN BÜLENT KAHRAMAN

Demirel'in siyaset dünyasına 'Güniz Sokak' tehdidinde bulunduğundan kuşku duymamak gerekir. Çünkü, cumhurbaşkanlığı sırasında da yoğun bir biçimde siyaset yapmıştır.

Bu saptamanın önemi şurada. Demirel, cumhurbaşkanlığı sonrasında mutlaka siyasete dönecektir. Nasıl bir siyaset yapacağını ipuçlarını da vermiştir. Demirel, 'dağılmış' siyaseti toplamaya çalışacağını duyurmuştur. Demirel'in dağıldığını söylediği, elbette sağ siyasettir. Dolayısıyla, Demirel, kendince, cumhurbaşkanı seçilemeyince gireceği siyasette mevcut liderleri bir kenara iterek sağı birleştirecektir. Cumhurbaşkanlığında kalması için etrafa, özellikle de sağ liderlere yönelttiği bu tehdit bütünüyle boştur. Ve Demirel, belki de sırf bu nedenle, yani Türkiye'nin siyasal sosyolojisini bu kadar tanımadığı için bile cumhurbaşkanı seçilmemelidir. Çünkü, bugün, sağdaki dağınıklık lider eksikliğinden kaynaklanmıyor. Çok reel ve sosyolojik bir olgudur ve ortadan kaldırılması, hiç değilse bugünkü

Demirel'in boş tehdidi

yapının değiştirilmesi öyle kolay değildir.

Bu dağınıklığın ana nedeni, toplumun, artık tek odaklı, organik, dayanışmacı, ayrışmamış bir toplum olmamasıdır. Toplumsal parçalanma gerçekleşmiş, birden çok merkez ortaya çıkmıştır. Daha önceki ideolojik yapı bütünüyle dönüşmüştür. Yeni kimlikler, yeni toplumsal kesimler gelişmiştir. Bugün artık homojen, üniform bir bütünden söz açılmaz. Yeni bir hak anlayışı çevresinde, yeni toplumsal talepler ortaya çıkmıştır. Yeni bir demokrasi anlayışının uygulanmasına çalışılmaktadır.

Sosyo-ekonomik yapı da aynı değişimi göstermektedir. Kırsal kesimin çözülmesi bir yana, kasaba ölçeğindeki değişim bile artık siyasal yapıyı doğrudan etkilemektedir. Küreselleşme sonuçlarını vermektedir ve buna bağlı olarak modernlik anlayışı, modernleşme yaklaşımı farklılaşmıştır. Daha önce büsbütün farklı bir anlama gelen dinsel oluşumlar bugün yeni bir modernite anlayışının uzantısı diye yorumlanmaktadır. Soğuk Savaş döneminin ideolojik kutuplaşması çözülürken alt kültürler belirlemekte, yeni milliyetçilik anlayışı giderek güç kazanmakta, radikal siyasetler, metropol çeperlerindeki kitleleri de, taşırayı da etkisi altına almaktadır. Kısacası, siyasal ve

toplumsal topografya artık hiçbir ideolojinin ve hiçbir liderin tek başına dönüştüreceği, etkileyeceği bir bütünlük içinde değildir. Bu, tüm siyaseti etkileyen bir durumdur. Sol, bu fırtınada bütünüyle kaybolmuş, DYP ve ANAP güç yitirmiş, fakat FP-RP ve MHP belli bir güç kazanmıştır. Mesele de budur; radikal sağın yeni yapıların temsilcisi ve siyasal toplumsal boşlukların basıncı olmasıdır. Bu, Demirel'in simgelediği sağ siyaset anlayışının toplumsal ve tarihsel olarak tükendiğini gösteren bir durumdur. Yeni sağ toplumsal değişimin farklılığına bağlı olarak ortaya çıkmıştır ve bütünüyle yeni bir siyaset diline sahiptir.

Demirel bu gerçeğin farkında değildir ve olmadığı tecrübeyle sabittir: DYP'yi, elinde tutamamış, yitirmiştir. Ardından, en yakın çevresine kurdukları DTP, salt Demirel'in bildiği söylem ve ideolojiyle hareket etmiş, o da tarihe karışmış, yok olmuştur. Demirel, bundan sonra yapacağı siyaseti yapmış ve yenilmiştir. Gene de son yedi yılda yaşadığı bunca başarısızlığın nedenini anlamamış, kavramamıştır ve sağdaki bölünmenin toparlanabilir olduğunu varsayarak 'Güniz Sokak'a inme tehditleri savurmaktadır.

Hiçbir sakıncası yoktur: İnebilir!